

אנחנו, אנחנו הרוצחים!

בס"ד, תקשור עם בנימין, ירושלים, כ"ז חשוון תשע"ה, לאחר טבח המתפללים עקד"ה

אבל יש, לא כולם, ברור, אבל יש פה קבוצה גדולה מאד, גם של חסידים, גם של ליטאים, גם של ספרדים, וגם של אשכנזים, שהם רודפים את העגה"ז, שהם בוטחים בכסף, בוטחים בבנקים, בוטחים בהלוואות שהם נותנים עם הרבה ריבית, בוטחים בקופ"ח, בוטחים בכל מיני אנשים וסוגי דברים, אבל בהקב"ה לא בוטחים ממש. **[ישעיהו ל"א: על סוסים ישענו].**

עכשיו, אנחנו כבר הגענו למצב שהרבה אנשים כבר אין להם כל כך לחם על השולחן **[שתכלה פרוטה]**. יש הרבה זוגות שנשענים על ההורים שלהם, כי אפילו ששנים עובדים – בכל זאת לא גומרים את החודש. הנה, זוהי רק ההתחלה של 'האימונים' שלנו בביטחון. ובהתחלה ה' נתן לנו להשען על ההורים, וכאשר ההורים לא יוכלו לתת יותר, אז מה תעשו? הלוואות. וכשתכנסו ל'ברוך' עם ההלוואות – תצטרכו לחפש את הקב"ה, כי תאבדו את הכל, את כל העגה"ז, ותצטרכו לחפש את הקב"ה.

זה לא רק בנושא של הכסף, בעיות של חוסר משכורת או אי-יכולת לגמור את החודש, זה בכל דבר ודבר. יש היום מלא מלא מחלות, אבל אני לא מאמין שאנחנו יותר חולים מאשר הדורות הקודמים שהאנשים היו נפטרים מדברים שהיום כבר לא קורים. אבל מי שולט עלינו? קופות החולים, הביטוח הרפואי, הרופאים עצמם... והם יכולים למכור לנו כל 'לוקש' (המצאה שטותית) ונרוץ אחריהם כמו שהם מי-יודע-מה **[משלי י"ד ט"ז]**. ובאמת הרוב הם 'מי יודע מה'... לא שוים כלום. שקרנים. הם משתמשים בנו בשביל להתקדם, בשביל להרוויח. לא כל רופא, אבל לא לשכוח מה שכתוב על הרופאים **[קידושין פב]**, וזה לא השתנה. אמנם יש כמה רופאים פה ושם שבאמת הם משתדלים, אבל אלה יודעים שיש הקב"ה. אפילו הגוים הטובים שהם רופאים – הם יודעים שרק הקב"ה הוא מחליט מי יהיה בריא ומי לא, שלא נדע. **[איוב י"ב: אשר בידו נפש כל חי].**

אבל זה לוקח לנו הרבה זמן בכדי להבין את זה. והאדם, רק לפני שהוא נפטר אולי הוא יתפוס את זה. ורק אם הוא עושה אימונים כל הזמן, במשך כל החיים שלו – הוא יכול להבין את זה, כי זהו דבר מפחיד, דבר מפחיד ביותר. כי האדם מפחד על החיים שלו, הוא מפחד מהלא-יודע. עולם הבא – הוא לא יודע, זה 'סימן שאלה' בשבילו. ובא רופא, שהוא מאמין שהוא מומחה, ושהוא יכול להציל אותו, אז הוא מחזיק בו, כי הוא צריך אותו. הוא יכול גם לבקש מהקב"ה – אבל באמת הוא סומך על הרופא. האם היהודי סומך על הקב"ה ולא על רופא? ברור דבר אחד, וזה אמתי! אמתי! אמתי! **שרק הקב"ה הוא המחליט בכל דבר שקיים, אין משהו אחר.** כל האנשים האחרים – הם שחקנים בתיאטרון של הקב"ה כביכול, והם עושים אך ורק מה שה' נתן להם לעשות.

אז לכן, אפילו אם חלילה הבן-אדם נפטר ממחלה ח"ו, הוא יודע שזה חלק של מה שחייב להיות. זה כתוב, זה חתום, ולא יכול להיות אחרת **[הגדה אמת – והחייצות שקר, רמב"ן עה"ת פר' וישב]**. ואם הוא מקבל את זה בצורה נכונה, אז יהיה לו עולם הבא. ואם לא – הוא לא יכול להתרגל לעוה"ב, הוא צריך לעבור דברים בעוה"ב בכדי להתרגל. לא כל אחד יכול ללכת לגן עדן. צריכים להתרגל לגן-עדן. צריכים שיהיה איזה בסיס לקבל את החיים-שאחר-החיים,

אני מאד מאד סובל ממה שקרה אתמול. סובל בלי סוף. ארבעה קרבנות-ציבור. יהודים חשובים ביותר. ערבים רצחו אותם. אבל מי הרוצח האמיתי? אנחנו. **[ירמיהו ב' ל': אַפְלָה חַרְבָּם נִבְיֵאִיכֶם בְּאֶרֶץ מִשְׁחִיתָ, עִישׁ] הערבים הם פראי-אדם,** שונאים יהודים כמו שישמעאל תמיד שנה את יצחק, מאז ומעולם. אבל, הרוצח האמיתי זה אנחנו! ולמה? אני חושב שהמילים שלי יביאו אתכם לתדהמה, ואולי אפילו לכעס, **אבל האמת – היא אמת.** אנחנו, עם ישראל, האהובים של הקב"ה **[עם קרובו]**, אנחנו גורמים לקב"ה כביכול צער **[ותקצר נפשו בעמל וישראל, עי' תומ"ד פ"א, 'לשארית נחלתו']**, כי אנחנו בדור הזה לא מתנהגים כפי שיהודים צריכים להתנהג. אני לא מדבר על החילונים שהם מאד רחוקים מהאמת, ואני לא מדבר על האלה שעם כיפות-סרוגות שלא כל כך קרובים לקב"ה, אני מדבר על הכיפות הסרוגות שהם יותר קרובים לה', ובראש ובראשונה לחרדים מכל הסוגים.

אנחנו! אנחנו הרוצחים!

היהודים האלה – הם היו בין הטובים ביותר בעם ישראל, הם היו דוגמה, ואנחנו, אנחנו לא חיים כמו שהם, אנחנו לא מנסים להיות כפי שהם. ה' לקח אותם, וברור לכולם שה' לא-סתם לקח אותם. זה היה מכוון, זה היה מתוכנן בשביל להגיד לנו משהו, בכדי ללמד אותנו.

והצורה שהם נרצחו – היתה צורה נוראה. צורה קשה ביותר **[בשר חסידים לחיתו ארצו]**. שחלקם, חלק מגופם הופרד ע"י הגרזן או הסכין של פרא-האדם. היה דם שזרם על כל הריצפה שם בבית-המדרש. ולמה? למה אנחנו צריכים לראות את זה? כי אנחנו חייבים לעשות תשובה. הגענו למצב רציני ביותר, לנקודת-הזמן בהיסטוריה שבה צריכים לעשות החלטות קשות, החלטה לעזוב את עגה"ז, ולחזור להקב"ה, כי אם לא – זה יהיה הסוף שלנו. אבל הם בגן-עדן, ואם אנחנו לא נחזור בתשובה – אז חוץ ממה שנסבול פה בעוה"ז, גם לא יהיה לנו עוה"ב, חס ושלום. ולכן אנחנו חייבים ללמוד ממה שקרה. **[שימו לבכם על דרכיכם].**

והבעיה היא שלומדים דברים מצחיקים. לומדים שצריך שמירה ליד כל בית ספר... לומדים שצריכים שמירה ליד כל בית כנסת... כאילו שהם לא יודעים שיש שמירה. מלמעלה. ולומדים מזה שצריכים לתת לכל בן-אדם שיכול להשתמש בנשק – ללכת כל הזמן עם נשק. זה מה שלומדים.

אבל לא מבינים, מי זה 'שומר ישראל'? **[מזמור קכ"א]** אנחנו מתפללים, ואנחנו אומרים תהילים, ואנחנו עושים כל מיני דברים **[מלומדה]**, אבל לא מבינים באמת מי שומר ישראל. אז האחים שלי והאחיות שלי, אני מבקש מכם לשבת רגע, ולחשוב, האם אתם רוצים להיגמר ככה בצורה כזו, אבל בלי העוה"ב, או שאתם רוצים לקבל משיח צדקינו? זו הבחירה שלכם! **[הרמ"ק על זוה"ק שמות י"ז ע"א].**

ואני אעבור פה על כל הבעיות שלנו, מה שמונע אותנו להגיע לרמה שמאפשרת לנו לקבל משיח צדקנו.

נכון, אנחנו מתפללים, נכון שאנחנו אפילו מתפללים שלש פעמים ביום במנין, נכון שאנחנו עושים כל מה שאנחנו צריכים לעשות, אנחנו לומדים, אנחנו עושים את כל החגים כמו שצריך, משתדלים.

את החיים בגן עדן, זה לא דבר כל כך פשוט. [בְּאֲמֹנְתוֹ יִתְּיָה, ר' מקורות לפרק בן ירדים] הצדיק, הוא יכול להכנס לגן עדן בקלי-קלות [יְהוֹלֵךְ נְבוֹחֵם], כי הוא בנוי לכך, הוא הכין את עצמו לזה [יִתְחַנֵּן עֲצֻמוֹ בְּפִרְוֵי דוֹר], אבל השאר לא יכולים [תַּפִּי רַבְנֵהוּק שֶׁאֵחָר הַלִּימוֹד]. איך אפשר לשים רשע בגן עדן?!... מה הוא יכול להכין בזה?!... [אֵין זִלְתָּךְ מִלְכָּנִי לְמִי הַעוֹלָם תִּבְאֵר] זה יהיה גיהנום בשבילו גם כן... אז לכן אנחנו חייבים לבטוח אך ורק בהקב"ה. זה הדבר הראשון.

דבר שני: "קדושים תהיו". קדושים תהיו. אתם שומעים? קדושים-תהיו! [דניאל פרק 160] מה זה אומר? האם זה אומר שאשה יהיה לה פיאה שנראית כמו שיער? לא! האם זה אומר שכשהיא הולכת ברחוב היא הולכת עם בגדים כל-כך צמודים שאפשר לראות את צורת-הגוף שלה, וזה מושך עינים של גברים אחרים? האם זה מה שזה אומר? לא! אז מה זה אומר? זה אומר שצריכים ללכת ולאכול ברחוב בצורה בלתי-צנועה? לא! אז מה זה אומר כן? מה זה 'להיות קדוש'? אם גבר הולך ברחוב והוא אינו שומר על העיניים, למה? כי זה מצחיק, זה מבייש אותו לעשות את זה [יִסֵּר מַרְעַ מִשְׁתַּלְּל]. או שזה בכלל יותר מעניין אותו להסתכל על הנשים החרדיות היפות, ולצחוק מהנשים החרדיות שמנסות להיות בצניעות.

יהודי חייב לשמור עיניים. תמיד. גם מגברים וגם מנשים. אין הבדל. לא צריך להסתכל על מה שבן-אדם אחר עושה. זה לא מעניין אותנו. ברחוב במיוחד. אנחנו צריכים להיות קדושים, בלי מחשבות לא-טובות [ר' אוה"ח הק' סוף אחרי מות]. אנחנו צריכים לשמור על עצמנו נגד זה. אנחנו חייבים לגדל את הילדים שלנו בצניעות, גם הבחורים וגם הבנות [אֲשֶׁר בְּנֵינוּ בְּנִטְעִים... אֵין פְּרִץ אֵין יוֹצֵאת...]. כולם. כולם. בדיבור, בהתנהגות, בתנועות-הגוף, בלבוש, ובשמירת העיניים. וגם אשה צריכה לעשות שמירת-עיניים. היא לא צריכה להסתכל על כל דבר שקורה. לא צריכים להסתכל גם על חיות יותר מדי, כי זה לא צניעות. חיות אין להם בושות, יש להם רק במידה מסוימת [עירובין ק:], אבל בדרך כלל אין להם בושות. אז לא צריכים גם להסתכל על חיות.

ואי אפשר להגיד תהלים, ולבכות, ולהיראות כמו איזו שחקנית-קולנוע לא צנועה. אי אפשר שהבן-אדם יעטוף את עצמו בטלית, ויניח תפילין, ויתפלל, ויבקש מהקב"ה בקשות, וכשהוא יצא החוצה הוא מדבר ומספר בדיחות לאשה אחרת חוץ מאשתו [אבות א'ו']. וגם לא כדאי לו לספר יותר מדי בדיחות לאשתו. וזה החיים שלנו היום. ישנן זוגות שיוצאים לאכול במסעדות, זה "זמן טוב ביחד". משאירים את הילדים - והולכים. פעם לא היה כזה דבר בארץ, אבל עכשיו יש כזה דבר. מה זה אומר לשבת במסעדה? מה?! אין שום בעיה בזה. אבל ישנה בעיה גדולה! מה? הם יושבים ויש שם תורה?!... יהודי יודע, שליד שולחן יושבים עם תורה. ואם לא - זה לא יכול להיות. והם יושבים, ומפספטים על שטויות, וזה כאילו שהקיא על השולחן [אבות ג'ג']. ואת זה לא מבינים.

אנחנו נכנסנו לעולם-של-גשמיות שאי אפשר לתאר את זה. זה כל כך גרוע, כל כך הרבה שטויות [עֵינֵינוּ אַחֲרֵי הַהֶבֶל...], ואפילו שיש עכשיו כל כך הרבה בעיות כלכליות - ובכל זאת האנשים מוכנים להכניס את עצמם בחובות בשביל להחזיק את החיים האלה, את החיים של השקר. והם הפסידו עם כל הגשמיות, עם כל המשחקים, כל אחד עם האיפון שלו, הם הפסידו את הרוחניות שלהם. הם נהיו

קשים [עַיִן נִפְשִׁי] ולא רכים [קָשִׁי עוֹרָךְ], ולא פתוחים לאמת. [תְּחַרֵּשׁ הָיָה לְכֶם, שֶׁבֶת קִמְזוֹ].

אז במקום להעביר את הזמן עם שטויות אני מציע לכם להיכנס לתוך עצמכם, לחפש בפנים את הקשר הזה עם הקב"ה, ולחזק את זה, ולעזוב את כל הדברים האחרים. פשוט לחזק את זה, את החבל הזה, כי זה מה שמציל אותנו, ולא דבר אחר. [תהלים ל"ג י"ז]

אני ממש בכיתי על היהודים האלה. גם ההורים שלי מכירים את חלקם, וגם אני. ואני יודע להגיד שהם בטוח היו צדיקים [דודי ירד לנגנו... וְלִקְרָא שׁוֹשֵׁיִים]. וה' לקח את הצדיקים האלה בצורה שכזאת, כדי שאנחנו נודעו מזה [אֵךְ תִּירָא אוֹתִי תִקְחִי מוֹסֵר...], כי אם כל אחד היה מת במיתה קלה וחלקה - זה היה אמנם משפיע עלינו, אבל לא כמו שזה כך כאשר הם מתים בצורה כה אכזרית. ואנחנו צריכים לשבת ולחשוב ולהבין למה, ואם לא נעשה את זה - אוי לנו. נעבור מבחן עוד יותר גדול. [וְהִלַּכְתֶּם עִמּוֹ בְּקָרִי, רַמְבַּם רַח"ל תְּעִינִית] ואני מציע לכם לא לתת לזה להיות, ח"ו [על מה תבגו...]. ואם אנחנו נבוא להקב"ה, ונוריד את הראש, ונקבל, ונשתדל להתקבל אצלו, הכל יכול, ואנחנו נקבל אותו כ'הכל-יכול', ולא שום דבר אחר [שׁוֹבוּ אֵלַי] ששום דבר אחר לא יכול להיות במקומו, שום דבר אחר. לא שום אדם, לא שום ארגון. לא שום כלום. רק הוא. רק הוא. רק הוא.

ואז אפשר למנוע מראות כמו שראינו עכשיו [יִקְרְעוּ לְכַבְּכֶם וְאֵל בְּגֵדֵיכֶם, מִשְׁנֵה תְּעִינִית פ"ב], ולבקש מהקב"ה לתת לנו את הזכות לקבל משיח צדקנו, ברחמים ובשמחה. ושנבין מה זה אומר לעלות כל כך גבוה כדי להכנס לעולם של משיח, לעולם הבא של משיח. זה לא פשוט, לא פשוט לעלות ככה [מִי יַעֲלֶה בְּתַרְחָה, וְיָמִי יָקוּם...]. ואי אפשר, אי אפשר לאכול פלאפל בדרך, אי אפשר לשתות קולה או ללקק גלידה בדרך. חייבים להיות רציניים, חייבים להיות קרובים לה', חייבים לדעת ש'אין עוד מלבדו', אין עוד מלבדו! רק הוא, אין עוד. ולהשתדל, ולהתגעגע, להיות אחד - רק אתו. [מִהָרָא אָהוּב פִּי בָא מוֹעֵד...]. להתגעגע! אתם שומעים?! להתגעגע! להתגעגע למשיח. להתגעגע להקריב קרבנות בבית-המקדש, להתגעגע, להרגיש געגועים, געגועים. [אֲשֶׁרִי הַמְחַכָּה וַיִּגִּיעַ סוֹף דְּנִיָּאל, מִזְמוֹר פ"ד, דוֹר שֶׁהוּא מַעֲפָה לְמַלְכוּתוֹ מִיַּד נְגַאֲלִין]. כי אם לא מרגישים את זה - לא תוכלו להיות בעולם כל-כך טוב, כל כך קרוב לה'. אנחנו נהיה בפנים - ואתם תהיו בחוץ [שֶׁבֶת קִנְגָה]. לא כדאי. סוף.

"וְבָעֵת רְעֵתֶם יֹאמְרוּ קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנו..."
מתוך מסריה של גליה: המסרים מזכירים את תקופת הנביאים אמא יקרה שלי, המסרים מן האוטיסטים ופגועי המוח מזכירים את תקופת הנביאים, אשר התרו והתרו בעם ישראל, ומאחר שמשמים נתנו לעם ישראל המון זמן לחזור בתשובה על פשעיהם ורוע מעלליהם, העם טעו לחשוב שדברי הנביאים הם הבל וריק ואין בכוחם להתגשם. וכאשר קרו הדברים, וזנחתו על עמינו יסורים קשים, חורבן וגלות, הבינו עם ישראל שכל דברי הנביאים היו אמת [ועי' מלבי"ם תח"י ס' זכריות] אך הכול היה כבר מאוחר מדי, כי מידת הדין כבר החלה לפעול בעולם מבלי יכולת לסגת. הגזרה אז יצאה לפועל [ר"ח יז:], ונתר היה רק לבכות על עם ישראל בשמים ובארץ. יש קצת דמיון למסרים שלנו פגועי המוח. בקרוב כאשר יראו שחכל קורח, וחלואי שלא, אזי יוותר לנו רק לבכות ולבכות וזהתפלל לאבינו שבשמים שירחם עלינו, ולשוב עד ה', כדי להפסיק את הפורענויות הקשות המתרגשות לבוא עלינו.

שאלות ותשובות:

רחל מבכה על בניה...

ש. חודש זה, מר חשון, החודש של פטירת רחל אמנו ע"ה המתחננת לה' על הגאולה [ירמיהו ל"א] באותו הפרק הנביא אומר כי יציאת בני ישראל מן הגלות תהיה בכבי ובתחנונים [שם ל"א. ח']. אם היינו בוכים על עם-ישראל ועל הגאולה השלמה – יתכן אולי שהיינו חוסכים את הבכי על הבנים היקרים והטהורים האלה.

ת. נכון, אנחנו לא בוכים מספיק. וזה לא שאנחנו לא בוכים מספיק על המתים, ולא שאנחנו לא בוכים על כל מיני דברים עצובים או על סרט עצוב, אלא שלא בוכים על העבירות שלנו, לא בוכים בכלל על החטאים שלנו. זהו האסון. העבירות שלנו – זה האסון! אבל מה האסון? גם לא העבירות. האסון הוא מה שאנחנו רוצים לשכוח מהעבירות, וזה שאפילו אנחנו לא יודעים שאנחנו עושים עבירות [הנני נשקט אותך על אפרך לא חטאתי], זה שאנחנו לא מרגישים שאנחנו צריכים לעבוד קשה בכדי להתפטר מהעבירות שלנו. זהו פה האסון. ואדם כזה – לא יכול להגאל.

ש. ולמה כל הפיגועים קורים זוקא בירושלים, עיר קודשנו?

ת. ירושלים – זה המרכז של כל העולם [לב ירושלים, ישעיהו מ']. זה לא סתם שהמנוולים רוצים להתיישב פה ולשלוט על כל העולם דוקא מפה [ר' מאמר ירושלים המוספלת]. הם חושבים בטיפשותם, הם הרי אינם כה חכמים [ישעיה י"ט, ט"ז], הם סבורים שהם יכולים להיות במקום הקב"ה, ח"ו, או לסדר את הקב"ה ח"ו [בינו בוצעים...]. אבל הם ילמדו בצורה הקשה ביותר. ומי שהולכים איתם – הסוף שלהם יהיה איתם [ישעיה פשיעים וחטאים יהדו, ישעיה א']. זה יהיה סוף מר ביותר [האוינו ל"ב ל"ג]. כה מר כפי שלא היה מעולם [שם: קמס עמדי חתם באוצרת].

אבל אלה שרוצים, ומבינים, הם יודעים שהקב"ה הוא הכל-יכול, ושהרוחניות זה להיות דבוק להקב"ה כביכול, שזו ההנאה הכי גדולה בעולם [ואני קרבת אלקים לי טוב, מסילת ישרים פרק א'] ואין שום גשמיות שיכולה להתקרב לזה אפילו בטיפ-טיפפה, ובשביל זה אנחנו חיים [חיים ברעוננו] אין לנו סיבה לחיות חוץ מזה [ואתם הדבקים – חיים בלכם]. והעולם הבא עכשיו זה כמין 'מקום המתנה' עד הגאולה, עד שתהיה תחיית המתים [שער הגמול להרמב"ם]. ואז נראה יותר ויותר מה זה להתקרב ולהיות אחד עם הקב"ה. [באורף נראה אור].

ש. ולמה זה קורה בצורה כה מחרידה, בבית-כנסת, בשעת התפילה, עטורי טלית ותפילין, וכי...?

ת. אני אגיד לכם אחת מהסיבות. אני לא יודע את כל הסיבות. אחת הסיבות היא שאנחנו, יהודים-חרדים, אנחנו שמים תפילין, אנחנו מתפללים עטופים בטלית, אנחנו מכסים את הראש שלנו, ומגדלים זקן וכי' וכי', אבל אנחנו, חסר לנו את האמת. וכמו שהגופות שלהם היו שרועות על הריצפה בתוך שולוליות של דם, ועם הטלית הספוגה בדם, המראה הזה – זהו המצב של עם ישראל, שאנחנו לא תופסים, לא כולם ח"ו, אבל הרבה מאד, ואפילו הרוב, לא תופסים מהי האמת. לא תופסים שהגוף זה דבר שטחי, ושאנחנו צריכים לקדש את הגוף הזה, לקדש את זה באמת [פרשת ציצית]. ולא שנעטוף את עצמנו בטלית-ותפילין ואח"כ נלך לעשות בדור או קרנבל באיזה מקום-משחקים. זה לא הדרך [תהלים סו"פ מ"ט: אדם ביקר ולא יבין]. וה' מראה לנו מה אנחנו, בסך הכל – חתיכת בשר, ושרק הוא נותן לנו את החיים, והוא עושה מאיתנו קדושים אם רק אנחנו רוצים [הבא

לישקרה... יומא לט.], רק אם אנחנו מבקשים, רק אם אנחנו מנסים להתקרב לזה [מש"י פרק ב"ז], לעלות רוחני לזה. [רבנו יונה – מעלות העליונות, שי"ג אות י"ז]

ש. זה מזכיר לנו מאורעות בעבר מלפני כשבעים שנה...

ת. שבעים שנה, ויותר, והרבה מההיסטוריה שלנו. אבל אז זה היה באמת גרוע. פה, בינתיים, כל יהודי הוא חשוב, והוא ענק, אבל היו מאות ואפילו אלפי יהודים שהלכו לעולמם כי עמדו על דרגת קידוש-השם [למען שמו באהבה], זה מעלה את הבן אדם בצורה מדהימה כשהוא הולך על קידושה'ש [ב"ב י' ע"ט. יזכרם עם שאר צדיקי עולם, מתפילת י"ב הרחמים], וכל אלה שנפצעו או נהרגו – אלה שנהרגו הם נהרגו על קידוש ה', והם היו קדושים גם ככה.

ש. ומה שזה קרה בהר-נוף – האם יש בזה סיבה מיוחדת?

ת. הר נוף – זה בית של הרבה יהודים חרדים. יש שם ישיבות ענקיות. ויש שם מכל הסוגים: גם חסידי, גם ליטאי, גם ליטאי-ספרדי, וגם ספרדי-ספרדי, יש את כל הסוגים של יהודים חרדים. יש צדיקים מאד גדולים בהר נוף, אבל יש מודרנים. יש כאלה שרוצים להיות עם העגה"ז. ויש הרבה כאלו שהם הביאו את העגה"ז שלהם מאנגליה, מאמריקה, ממקומות כאלה, מאירופה, ובעיקר מארצות הברית.

ואם שמתם לב, זו היתה קבוצה של אנגלוסקסים, וחוצ'ניקים, אבל הם היו צדיקים. הם היו צדיקים. אבל לא כל אחד שבא מהמקומות האלה יודעים להתפטר מעגל הזהב. נכון, הם עשו אמנם דבר גדול בכך שהם באו לארץ, אבל זה לא מספיק [ר' ספר חרדים פרק נ"ט]. יש מצבים מאד קשים. לא רק שמה, אבל השכונה הזאת יש בה מכל הסוגים. אז בגלל זה – זה היה המקום המתאים ביותר בשביל התקפה שכזאת, כי שמה עם כל הצידיקות – יש הרבה פריצות והרבה דברים שאסורים. [ישב מאחריו/ מכתב הח"ח זצ"ל משנת תרפ"ז]

ש. אומרים שכאשר הרב עובדיה זצ"ל עזב את העיר, אז גם השמירה הלכה.

ת. זה בודאי [יש"י ר"פ ויצא, כתובות ק"ג סו"ע"א], ומי שלוקח את השליטה על מקומו זה לא כמו הרב עובדיה. והרב עובדיה זצ"ל היה צדיק ענק, ובזה שהוא היה גר בהר-נוף יכול היה למנוע כזה דבר, אבל ה' לקח אותו [הכונס דף ס' ע"א, ע"ט].

ש. הנסיון כאן הוא קשה ביותר לאנשים פשוטים, זה לא קל להחזיק באמונה לאחר דברים קשים כאלה...

ת. היהודי תמיד עמד במצבים שכאלו, אז היו יהודים שמיד אמרו 'חטאתי עויתי פשעתי. אני אשם'. והיו כאלה שהחליטו: 'מה אני צריך את הכאב ראש הזה, אני אחיה גוי'. [ימנו המשפילים יכשלו לצרוף בהם ולקבר וללבו עד שת קצ', ר' מזמור ע"ג]

נחפשה דרכינו ונחקורה

ש. אנחנו רואים שברוב המקרים בסידרת הפיגועים הקשים לאחרונה היו מעורבים חרדים...

ת. נכון, כי אנחנו העיקר. אנחנו – זה העיקר, ואנחנו חייבים להיות הדוגמה [יומא פ"ג]. לצערנו אנחנו הרבה פעמים לא הדוגמה.

ש. זה נראה כמכון שהקב"ה חולל בדיוק בתאריך זה טרגדיה כ"כ קשה, בסמוך לראש-חודש כסלו. ניתן לשער שזה יביא הרבה יותר יהודים להשתתף בתפילות של ערב ראש חודש.

ת. בודאי ובודאי. ויש הרבה יהודים שהם יודעים בפנים את האמת, אלא מה, העולם, והקהילות, הסגנון הזה שהכסף שולט פה על כולם – זה מבלבל אותם. אבל הם יודעים את האמת [ילבני ע"ג]. ואפילו

בתוך הבתים שלהם יש את השקר, וכאשר קורה דבר כזה הם קושרים את עצמם להקב"ה ואז פתאום הם רואים את השקר, פתאום הם רוצים להשתנות ולשנות את דרך-החיים של המשפחות שלהם. וזה התהליך.

ש. האם קיבלו את המוסר מהספרדים שהיו?

ת. האם לקחו מוסר – זה אני לא יודע. יש כאלה שכן, ויש כאלה שלא. יש כאלה שבאותו רגע זה נכנס להם, ואחר כך יוצאים, הולכים לאכול פיצה, וזה נגמר.

ש. דיברו על מחלוקת, דברו על כל מיני דברים, אבל הנושא של צניעות – לא הוזכר. כאילו שהצניעות מאה-אחוז. הכל בסדר [ישעיהו

נ"ט: 'כי קָשְׁלָה בְּרָחוּב אֲמַתְיָ].

ת. ברגע שהצניעות יהיה בסדר – לא תהיה מחלוקת. כי ברגע שמגיעים לאמת – אז כבר מגיעים לכל האמת [ועם קדושים נאמן]. ולמה לא מגיעים לשלמות עם המחלוקת? כי השלמות בדבר אחד מביאה לשלימות בכל הדברים, כי ברגע שבן-אדם מגיע לאמת, לקירבה עם הקב"ה, הוא כבר מבין כמעט הכל. אז לכן 'קדושים תהיו' – בראש ובראשונה. וזה כבר יסדר את המחלוקת, כי מי שקדוש באמת ומבין את זה – הוא גם מבין כבר שמחלוקת זה רצח. ופה היה הרצח. אבל גם ע'ז' וגילוי-עריות וכל הדברים האלה – זה רצח לא פחות. ואנחנו חייבים על כל הדברים האלה, כל הדברים האלה בבעיה. העגל הזהב הראשון – הוא קיפץ וזו וכו' ממש כמו עגל אמיתי [תבנית שור אוכל עשב]. לא ראו שום הבדל, אבל הוא היה עשוי רק ממתכת, מזהב, בלי שום חיות. והכל היה 'כאילו'. וגם אנחנו – מי שחי עם העגה"ז, הוא כמו שהעגה"ז מכתוב לו הכל, הוא לא 'חי'. זה לא חיים בכלל! חיים – זה אך ורק עם קשר עם הקב"ה. לחיות חיים של 'קדושים תהיו', לחיות חיים של רוחניות, של להיות 'ערליכע ייד', זה מה שאנחנו צריכים.

ש. השאלה פה אם באמת יפקחו עינים לעשות משהו, שינוי אמיתי בר-קמא, שלא יחלוף סתם חלילה.

ת. נכון שיש אנשים שרוצים מיד לשכות, נכון, הולכים ללוייה, בוכים... אבל לא רוצים לסבול. רוצים לשכות. לעשות שמח. 'למה להיות עצובים?' זה מה שתמיד אומרים. אבל חייבים להיות עצובים [יהסי יתן אל לבו], כי אם לא עצובים – אז אי אפשר להגיע לשמחה, 'הזורעים בדמעה' – ברינה יקצורו.

ש. כשאנחנו מסתכלים על האירועים שקדמו לא מכבר, עם התינוקת, והבחור וכו' – יכולנו אולי לקלוט את המסר כבר מאז [עיי תענית י"א], ולא היינו צריכים לעבור עוד דברים.

ת. כל הנשמות האלה – ה' לוקח אותם בשביל לזעזע אותנו, בשביל להראות לנו שמשוה לא בסדר. כאשר הבן אדם נהיה חולה, שלא נדע, קודם יש לו כאב-ראש, אח"כ כאב אוזן, אח"כ יש לו כאבים בגוף, ויש לו חום, ולאט לאט עד שהוא תופס שהוא חולה, אבל אנחנו לא תופסים. [הגאולה, סידרה ב' 23, ככל שתתעוררו מוקדם יותר...]

ש. אך האם בכל זאת היתה התעוררות כתוצאה מכל האירועים, ה' ישמור?

ת. עם כל דבר שקורה – עוד ועוד מתעוררים. זה לא 'במכה אחת'. אבל אנחנו גם נקבל 'זבנג' אחד, לא פה בארץ ישראל, אבל זה ילמד אותנו, ואם לא – אז לא, מה אפשר לעשות.

ש. מה אנו יכולים לעשות לזכרם של הנרצחים, עילוי לנשמותיהם?
ת. להחזיר אנשים בתשובה, בעזרת ה'. מה יותר טוב מזה?! בזכותם יחזור בתשובה!

ש. האם אנחנו חייבים לצעוק על דברים לא טובים? האם אין זה נקרא שאנחנו מקטרגים?

ת. אם בן אדם בולט בהתנהגותו חסרת-הלב כלפי יהודים אחרים או שהוא בעל-עבירות – אפשר להגיד.

ש. השאלה כללית. נגיד שישנם קבוצות של אנשים בשנת השמיטה שהם מתעשרים מהעושר של מחירי הפירות והירקות על חשבון הנצרכים, איך להגיב על זה.

ת. זהו ממש דוגמא טובה של משהו עקום. אבל זה לא כל הענין, כי הם עושים את זה לא רק בנושא הזה. יש הרבה גנבים בינינו, והרבה כאלה שמרויחים על חשבון היהודים המסכנים. והנה יש 'שמיטה' – אז מצאו איך להרויח על זה. למעשה הרי בשנת השמיטה זה היה צריך להיות זול ביותר [ואכלו אֶבְיָי עִמָּךְ], זה הכל צריך היה להיות בלי כסף, אבל על חשבון זה, על חשבון כל אלה שצריכים לקבל את החלק-של-העוגה – אז זה נהיה יקר מאד. ויש אנשים שאין להם כסף בשביל להאכיל את הילדים שלהם, וזה פשוט עושה בעיה קשה. וזה לא אנושי. וזה לא לפי הדין. וזה לא לפי התנהגות של לב יהודי.

ש. השאלה אם מותר להזכיר את זה, האם זה לא מביא קטרוגים?
ת. אפשר לדבר על זה. זה לא קיטרוג.

ש. יש טוענים שבזמנים הקשים האלו, אז צריכים רק להגיד טוב על עם ישראל.

ת. בזמן שיש צרות על עם ישראל – זהו הזמן לחפש למה יש צרות! [תענית יב: 'מעיינין במילי דמתא'] ה' לא שולח צרות בלי סיבה [לא חשיד קוב"ה דעביד דינא בלא דינא, ברכות ה:]. ואם אנחנו צדיקים עד הסוף – לא יהיו לנו בעיות. אבל אנחנו לא צדיקים עד הסוף – ואם יהודים מעלים מחירים של אוכל, סתם, כי הם רוצים להרויח, ובגלל זה יש יהודים שאין להם אוכל – אז זה גרוע מאד. וצריכים לפתוח את הפה ולצעוק, מה זה להשאיר כזה דבר...?! [ישעיה נ"ח ו'] זה אסור! מה זה אומר 'לקטרג'... זה לא נקרא 'לקטרג'. זוהי גניבה! גונבים מהפה של ילדים קטנים שאין להם מה לאכול.

ש. ונגיד, על הצניעות ועל הפיאות, איך אפשר לדבר על זה בלי לעורר קיטרוג ח'ו?

ת. על הפיאות ועל צניעות או על חוסר-הצניעות – חייבים לדבר. מה זה?! איזה שטויות. הנשים הולכות כמו ממש מהרחוב, ונראות רחוביות עם הכל צמוד וקצר, ועם פיאות שברור שזה עם שיער, והן נראות כמו שיער. זה לא קיטרוג. זה לעזור לעם ישראל לעשות תשובה!

נכון, כשאנחנו באים לפני הקב"ה אנחנו צריכים להגיד אנחנו חטאנו, אבל הגלות הזאת מרה וארוכה [הגאולה סידרה ב-1], ואנחנו חייבים להגיד לקב"ה שאם אנחנו לא כמו שצריכים להיות – הוא צריך לעזור לנו לחזור בתשובה [רְעוּנֵנוּ לְעִשׂוֹת רְעוּנָךְ... / תפילת רבי אלכסנדר, ברכות יז], כי זה מדי קשה, זה קשה לנו [תחלים ס"ה: דְבָרֵי צִנּוֹת גָּבְרוּ מִנֵּי]. זה קשה המצב שפתאום אין כסף שתמיד כ"כ התרגלנו לזה, קשה כל המצב של החיים האלה שאין מספיק אוכל לילדים, ולא יודעים מה לעשות וכו' וכו' – זה קשה וזה קשה. ואנחנו אוהבים את הקב"ה, ועד היום אנחנו שמים טלית, ולובשים תפילין, ומתפללים שלש פעמים ביום וכו'. אבל כשאנחנו מדברים עם האחים והאחיות שלנו אנחנו צריכים לעזור להם לחזור בתשובה, כי אם לא – זה כמו להגיד: לא אכפת לנו עליכם, אתם תיכשלו, ולא

תגיעו לעולם הבא, וזה לא אכפת לנו. וזה אסור! יש לנו לב יהודי, וצריכים לעזור להם לדעת מה זה אמת.

ש. ובנוסף אם לא מוחים – אז בעצם הסכנה עוד יותר גדולה...

ת. דור שלא מוחה – אוי ואוי [שבת דף נ"ה, עקדת יצחק פר' וירא, שער כ"ג], אבל הדור הזה במיוחד. דור שהגענו בו לרמה הנמוכה ביותר – ולא מוחה?! רע מאד [ר' מקורות הגאולה' סידרת ב' 2]. אבל זהו דבר טיפוסים שגם אנשים שיש להם מספיק עבירות משלהם, אז הם לא רוצים שמישהו ידע, ואם מישהו מוחה והוא בעצמו עבר עבירות כאלה ולמרות זאת הוא "מוחה", כי הוא רוצה שאף אחד לא ידע שגם הוא עושה את זה – אז הוא גם כן יקבל את הדין באיזה שלב.

ש. יש לדון לכף-זכות בגלל כל הנסיגות שבדור הזה – זהו דבר שלא היה פעם...

ת. זה אנחנו יודעים, וזה אנחנו עושים עם הקב"ה, ולא עם בעלי-העבירות [ליקו"מ כ"ב א]. אבל להשאיר אותם עם הנסיגות ולא לעזור להם להכנס לאמת?! זה כמו לראות שמישהו טובע ולהגיד 'אשה טובעת' – אני לא קופץ פנימה, כי זה לא צנוע. אני גבר, אני לא יכול להציל אותה. אסור לי. [חסיד טוטה, טוטה כא:]. אז אנחנו צריכים להציל את היהודי [אלמדה פשעים דרכיך]. ואיך אנחנו נעזור לו? איך נציל אותו ונעזור לו להתקדם, ולצאת, להשתחרר מהתסבוכת של חטאיו בכדי שהוא יוכל לקבל משיח צדקנו? האם בכך שנגיד לו שהוא בסדר, שהוא מתוק, שהוא נחמד, וכו'?! זה בודאי לא יעשה את העבודה.

ש. בכל הנושא של 'הקיסרוג' יש פה 'סיוח' גדול...

ת. אבל הקב"ה מחכה שנגיד [אוהה"ק פר' כי תעא פרק כ"ב], הוא מחכה שננסה להציל את עם-ישראל. הוא לא רוצה שנשב בחיבוק הידיים ולא נעשה שום-דבר, אנחנו חייבים, חייבים, זה חוב שלנו, ויש הרבה מקורות לזה [לא תעמד על דם רגך, יחזקאל פרק ל"ג], אבל יהודים עם לב יהודי באמת, ברגע שיהיה מצב באמת קשה מאד, כמו שהיה אתמול, ה' ישמור ויציל אותנו, יש סיכוי שינצל. אז מה עדיף, האם עדיף להגיד להם ולקוות שבכל זאת הם יתפסו את האמת, או להשאיר אותם מבולבלים בטמטום שלהם?

עת יולדה...

ש. שמענו שמוי'שלה בכה הרבה לאחרונה, גם בתקשורו האחרון מלפני שלש שבועות הוא כתב על כך שעומדים להיות דברים קשים ביותר ושפיכות דמים, האם לזה היתה הכוונה?

ת. ודאי, יהיו דברים מאד-מאד קשים, וגם מובא בנבואות [עפניה א', יחזקאל ז', ישעיה ב', מלאכי ג' ועוד], אם רק נקרא מה שכתוב ברור בנבואות – אז זה יהיה נורא נורא, קשה מאד. אין לי אפילו מילים בשביל זה. וזה יהיה.

ש. אז מה הולך לקרות?

ת. אנחנו נראה, אבל כמו שאמרנו: לא תהיה מנוחה עכשיו. זה ילך וימשיך, ילך ויגדל. המצב הוא על סף קטסטרופה בכל העולם [נזע]. תנוע ארץ פשבור... ונפלה ולא תסיף קיום], ונעמוד בזה, וזה יהיה הנס. הנס שנראה כמו שבתוך כל המבול יצא נח ומשפחתו וכל החיות, ואפילו עוג יצא בחיים...

ש. מה יש לומר על חודש כסלו, על חנוכה שעומד בפתחו?

ת. אני רק יכול להגיד שנרגיש את החנוכה הזה מאד חזק, נרגיש אותו חזק כמו שצריך, וה' יעזור לנו.

ש. מה הפירוש?

ת. כשזה יגיע תבינו את המילים שלי. זה יהיה כמו החנוכה האמיתי, הראשון. וה' יעזור לנו.

ש. מסתבר ששוב נצטרך להילחם עם היוונים...

ת. מתיוונים, כנראה. עכשיו המתיוונים הם הבעיה שלנו יותר מאשר היוונים.

ש. אז מה הלאה, האם בתקופה הבאה תהיה לנו הקלה?

ת. לא יהיה יותר קל עד משיח. יהיה לנו יותר קל אך ורק כשנסמוך עליו במאה אחוז [מזמור ב': אשכי קל חוסי בוי]. ולא לפחד בכלל. נהיה רק אתו, עם ה', ואז יהיה לנו יותר קל, יהיה לנו הרבה יותר קל מאנשים אחרים, ונעבור את התקופה הזאת שזו לא צריכה להיות תקופה ארוכה – בהרבה יותר בקלות.

ש. איך אפשר לעבור את זה בקלות כשרואים כאלו צרות שעוברות על עם ישראל, איך אפשר להחזיק מעמד?

ת. אני מבין, אבל מי שאוהב את עם ישראל יודע שעד שמישיח לא בא – אין לנו עתיד. ואפילו אם הלפיד אומר ש'יש עתיד'... הוא לא יודע בכלל מה הוא מדבר. אין עתיד. בלי הקב"ה, בלי הגאולה השלמה שהוא מביא משיח – אין עתיד!

שנוכה ונתיה ונראה...

ש. שמענו לאחרונה כמה פעמים את המושג העמוק שהבריאה לא הסתיימה ואנחנו הולכים להכנס בימות-המשיח לשלב הבא של הבריאה, האם נוכל קצת יותר להבין את המשמעות של הדברים?

ת. תראו, בשביל מה הקב"ה ברא את האדם? זה אין-סוף לבריאה. זה ממשיך. זה תהליך-אחרי-תהליך-אחרי-תהליך – עד לנצח. יותר מזה אני לא יודע. אבל אנחנו לא עומדים במקום אחד, כביכול. אנחנו נמשיך לעלות [ארח חיים למעלה למשכיל]. ומה זה אומר 'לעלות' – אני לא יודע. אני לא עברתי את זה. אני לא יודע להגיד. אבל נדע [תודיעני ארח חיים... / תהלים ט"ז]. אנחנו נהנה עם הנאה רוחנית שקשה לתאר [רמב"ם הל' תשובה פרק ח']. מה יהיה הלאה? זה אני לא יודע. אני יודע שזה יהיה משהו מעל-ומעבר לדמיון שלנו בתור בני-אדם רגילים. אבל כבר לא נהיה בני-אדם רגילים. נהיה הרבה יותר גבוה מזה. יותר אני לא יכול להגיד. אבל לא יהיה רע, הרע יעלם [בלע הקנות לנצח]. לא יהיה לנו רע. רק לחשוב: עולם בלי יצר הרע... תחשבו, עולם בלי יצר הרע! [סוכה נב]. אז בטח זה לא יכול להיות עולם כמו היום.

שני שלישי של העולם צריך להיחרב! תבינו, כששני שלישי העולם נהרס – אז אנחנו, כשנוכה ונקבל בע"ה משיח צדקינו נקבל מימד אחר. ואז זה יהיה משהו שקשה לתאר. קשה לתאר [עיי' ברכות ס"ז א' עימודין]. כשאנחנו יושבים פה עם כל היצר-הרע, עם כל מה שקורה בעולם, עם היצר'ר קשה לדמיין את זה בכלל. משום כך, כשמדובר על העולם-הבא-של-משיח זה לא יכול להיות שהחיים ממשיכים לזרום כמו שעכשיו, כי רק הדבר 'הקטן' והענק הזה, ש'לא יהיה יצר הרע', זה לכשעצמו משנה את העולם לגמרי לגמרי! ואולי רוצים להגיד שאנחנו נאכל אוכל, וננשום אויר או משהו כזה [כמנהגו נוהג]. אבל אותו הדבר – זה לא יהיה. זה לא יכול להיות.

ש. האם בימות המשיח אנשים ימותו?

ת. זה לא בשבילי להגיד. יש כאלה שאומרים שכן ויש כאלה שאומרים שלא [פסחים סח. ע"ש]. אבל איך שלא יהיה – אנחנו נהיה קרובים להקב"ה, אז זה לא משנה. כל המעברים האלה יהיו הרבה יותר קלים, הרבה יותר טובים בשבילנו [בלתי נשמן וצנון]. נעבור את

הכל בקלות ובשמחה, ועם ביטחון מלא, אז זה כבר מוריד את רוב הסבל. [ד"ר איש יבִלְפֵל מַחְלָהוּ, לִיקוּמֵ תוֹרַת סִ"ת].

הידים – ידי עשיו

ש. כידוע בגלות הוּו עיקר הצרות והיסורים באים מאדום [פיט מעיו צור], אבל כפי שזה נראה במציאות אז הערבים הם אלה שפוגעים בנו...

ת. זהו השקר של אדום [הַצֵּד צִיד, אֲנָשֵׁי דָמִים וּמְרִמָּה]. ה'אָדוּם' סידר שכל הארצות הישמעאליות הם באמת נלחמים אחד נגד השני, והדאע"ש נלחם יותר נגד המוסלמים האחרים מאשר נגדינו או משהו כזה, טוב, אולי הם יגיעו גם אלינו ח'ו, אבל השנאה שלהם - זה למוסלמים האחרים. וזו ס"ד מאד גדולה. וכאשר הם נלחמים זה בזה בצורה איזומה, והם רוצחים אחד את השני, אז זה בגלל מה שהם עושים, האדומים. הם תכננו והם יצרו מצבים שכאלו, הם הרכיבו קבוצות של לוחמים כך שתהיינה מלחמות בין מוסלמים למוסלמים. וזה המצב.

והם יגיעו לפה עם כל הצבאות שלהם. וגם עם המשטרות שיש להם, כמו באירופה, ובאמריקה, ובקנדה, ובכל המקומות האלה, שהם מצויידים בציד רב ביותר. והם כמו חיילים - המשטרות. והם ישתדלו להשתלט פה, ואז אתם תראו מי שמשתלט. וזה אדום בלבד. והם גם אלו שנותנים את כל הכסף ואת כל הציד לערבים, כי הרי אם הם יפסיקו - אז לא יהיה להם עם מה להלחם, יצטרכו לקחת גרזן, כמו שעשו פה...

ש. ובכלל, כל צורת ההתקפה הפראית הזו, מזכירה מאד את הדאע"ש.

ת. נכון, ובגלל זה אנחנו יודעים שהם כולם ביחד, הדאע"שים, כן, כך הם מורידים ראשים וכו' וכו', אז לכן הם אירגון אחד. והם מעודדים את הצורה האכזרית הזאת בכדי להפחיד אנשים. וזה בטח לא בכדי שאנשים יהיו עבדים של הישמעאלים... ברור. הם משתמשים בישמעאלים כדי לגרום לאנשים לרוץ אל האדומים האלה בכדי להציל אותם, ו'לשמור עליהם', ה' ישמור.

ש. מה שקרה פה בעצם מלמד שאין קיום אדומים, אין גבולות, הכל אפשרי, רח"ל...

ת. קודם כל, אנחנו יודעים מכל הדורות שלערבים אין גבולות, ובגלל זה הוא נחשב לפרא-אדם [בראשית ט"ז]. אבל מה, חשבנו שה' לא יתן לדבר שכזה לקרות, אבל מאחר שאנחנו לא סומכים על ה' כמו שצריך, אז הוא הוריד את השמירה, כי אנחנו בוטחים בחברת-ביטוח יותר מאשר הקב"ה [הק' שער הבטחון בחוה"ל].

ש. אלה שנמצאים כעת בחו"ל, הם רואים מה שקורה כאן אז הם מרגישים שעדיף להם להשאר שמה...

ת. עוד מעט לא ירגישו ככה.

ש. אז איך הם יגיעו?

ת. על כנפי נשרים...

ש. מתי כבר נזכה לראות בהיעלמות השלטון פה עם כל מה שקשור? [עד מתי נִשְׁעִים יַעֲלוּ...]

ת. כבר אין ממשלה פה. הכל שטויות. כבר אין כלום. מעליבים אחד את השני, צועקים אחד על השני [יִתְפָּרְדוּ כָּל פְּעָלֵי אֲוִן]. בושות. [הבִּישָׁה הוֹרְתָם] הם לא יודעים מה לעשות [אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ שִׁפְתָ רֵעֵהוּ...], זה ממש כמו חיה. האם ראיתם פעם חיה כשהיא רודפת אחרי הונב שלה?...

ש. מה דעתכם על שיטת ההגנה החדשה - בכל מקום שהיה פיגוע להציב ביטון ושמירה...

ת. אני רוצה להסביר לכולם: כל הדברים האלה - זה שטויות. 'הציונים' - לא ציונים, והיהודים גם כן, הרבה מהם לא-יהודים. העולם מבובל, וכאן בארץ הרשעים הצליחו לבלבל לא-סתם, הם עומדים על סף ההשתלטות פה באופן מוחלט. הם כבר משתלטים על המשטרה ועל הצבא, ועל כל מיני דברים. והממשלה, גם כן, שלטון של הרשעים. אז אין לנו מה לעשות [אֲשֶׁר לֹא יִשְׁעִנוּ, עַל סוֹס לֹא נִרְכָּב]. אנחנו צריכים רק להתקרב לה'. ואין לנו גם מה לברוח, כי באירופה ובאמריקה ובכל המקומות האלה - זה הולך להיות עוד יותר גרוע. אז נישאר פה, בתוך הבתים שלנו, נסתגר בפנים [בַּבַּחֲרִית, יִסַּגְר דְּלִתָּךְ בְּעָדָךְ], ונתפלל לה' שיציל אותנו, ונעשה תשובה על העבירות שלנו, ונחכה לקבל משיח צדקנו.

ש. אבל הקלקול, ההשפעה הגדולה באה מהציונים...

ת. האוירה הציונית אכן בלבלה הרבה יהודים חרדים. וזה לא כל כך התיאוריה, אלא יותר הגשמיות. ושוב, נכון, התחילו להגיד 'למה אין יותר שמירה', הרי אנחנו יודעים שהשמירה באה רק מהקב"ה! אפשר אמנם לעשות איזה 'השתדלות', אבל להתחיל לצעוק שזה בגלל שאין שמירה... אז מה?... האם יכולה להיות שמירה ליד כל בית ספר, וליד כל בית כנסת, וליד כל מקום כזה או אחר...?!

ש. אז גם בזה אנחנו רואים את הברור, מי חי עם אמונה, ומי עם השקר. הכל יוצא החוצה.

ת. בודאי ובודאי, זה כל העיקר, שזה שהם מדברים ככה - זה אסון. חייבים להסביר למה זה לא בסדר, למה זה רק מביא לעוד יותר בעיות. [יַמְבִּים רִישׁ הַל' תַּעֲנִינִית].

ש. אז הם צריכים לקרוא קצת את המסרים של האוטיסטים...

ת. אולי הם יקראו, ואולי הם יגידו: האוטיסטים? אה, הם משוגעים...

ש. כמה זמן אפשר ככה להחזיק מעמד? אפילו לא דור, אולי אפילו לא כמה שנים...

ת. דור הבא בלי משיח - לא יהיה. אז אנחנו הדור. וה' יעזור לנו שלא נפחד מכל הדברים, כי זה המבחן הכי גדול. מה אתם חושבים? שמקבלים נצח בחינם?... [נַחֲמָא דִּכְסוּפָא, ר' בְּרַכּוֹת ה. ג' מִתְנַת כּו']. צריכים לעבוד בשביל זה! כמה יהודים נתנו את החיים שלהם רק בשביל הפחד שאולי הם יהיו חלשים בעת מבחן, שכאשר הגוים יתפסו אותם, שאולי בכל-זאת הם יהססו לתת את החיים שלהם, ויתנצרו, ואז הם הרגו את נשותיהם, ואת הילדים שלהם, ואת עצמם, בכדי לא לעשות את זה. ואיזה כחות נפשו! [מִנְשָׁרִים קְלוּ וּמִאֲרִיזוֹת נִבְרִי]. זה כח שאין לנו. אבל יש לנו את הקב"ה, שהוא מרחם עלינו, והוא יעזור לנו, אבל רק שאנחנו נרצה, שאנחנו נזרוק עכשיו את העגה'ז [וְלֹא נֹאמֵר עוֹד אֶלְהִינוּ לְמַעַשׂה יְדִינוּ], ואנחנו נבקש ממנו לעזור לנו להיות מה שהוא רוצה שנהיה. [לֵב טְהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹקִים, וְרוּחַ נָכוֹן חִדָּשׁ בְּקִרְבִּי...], ר' תפילת השב' לרבינו יונתן.

הודעה: מס' טלפון חדש לשמיעת המסרים: 058*328*77*00 ומחוו"ל: 0972*58*328*77*00